

The background of the entire page is an abstract architectural composition. It features several parallel diagonal bands that run from the top-left towards the bottom-right. These bands alternate between a light-colored, textured material resembling wood grain and a solid, medium-grey material. The bands are separated by thin, dark lines, creating a sense of depth and geometric structure. The lighting is soft, highlighting the textures of the materials.

MARK FERON

DE AANWEZIGHEID VAN ARCHITECTUUR

ARCHITECTENZAAK #1

INHOUD

2	BEELDESSAY – GEBOUW ALS DECOR FOTO’S: LUC LODDER & MARK FERON
6	DE ACHTERKANTEN VAN DE STAD
8	11 PROJECTEN – DE AANWEZIGHEID VAN ARCHITECTUUR
12	VOILE: AQUARUN, ALPHEN AAN DEN RIJN
22	TEXTUUR: SAFARI, MAARSSSEN BISONSPoor
32	LEEGTE: CENTRUM VOOR KUNST & ERFGOED EN REGIONAAL ARCHIEF, ALKMAAR
42	AUTHENTICITEIT: BEHEERSCENTRUM STAATSBOSBEHEER DE MEINWEG, VLODRUP
44	TACTILITEIT: BASISCHOOL WINDEKIND, HEERLEN
50	VARIATIES: RHEINPARKCARREE, MONHEIM
56	ONTMOETEN: BMV MOLENBERG, HEERLEN
62	MAAT & SCHAAL: KERAMIEKEXPERIENCE, GENNEP
66	DOORZICHTEN: WOONHUIS BLOEMEN-EUSSEN, VALKENBURG
70	OVERMAAT: WOONHUIS CLEMENT, VOERENDAAL
74	GLIMP: WOONHUIS MOONEN, LANDGRAAF
76	PORTFOLIO

MARK FERON

DE AANWEZIGHEID VAN ARCHITECTUUR

ARCHITECTENZAAK #1

ACHTERKANTEN VAN DE STAD

MARK FERON

1900: kleinschalige en gemengde stad

1950: gemengde stad die groeit

1980: stad ontmengt, monofuncties

2010: monofuncties leiden tot vershraling

2010: achterkanten als broedplaatsen

2015: nieuwe impulsen waaieren uit

2020: nieuwe impulsen kleuren de stad

ARCHITECTUUR EN HERGEBRUIK: KEIZERSTRAAT, URSULASTRAAT EN BARTELSPLAATS TE VENLO.

De hedendaagse stad kent een vergaande segregatie van functies. Stadsdelen worden als het ware gereserveerd als 'kernwinkelgebied', 'kantorenboulevard' of 'woonbuurten' met een eigen kritische massa die niet uit de regels van de stad volgt. Slechts op de raakvlakken ontstaat contact tussen verschillende functies en bewoners van de stad.

Ook verdwijnen activiteiten die niet in staat blijken de eigen kritische massa in de stad bij elkaar te krijgen. Deze ontwikkeling biedt voordelen voor de consument; functies zijn overzichtelijk gegroepeerd en eenvoudig te vergelijken. Maar men kan vragen stellen bij de ruimtelijke kwaliteit waar georganiseerdheid de boventoon voert. Steden beginnen steeds meer op elkaar te lijken. Wellicht nog belangrijker dan de beleving van de ruimtelijke kwaliteit, is de teloorgang van wat George Chabot 'l'âme de la cité' oftewel de ziel van de stad noemt. Chabot beschouwt de stad als een geheel dat zichzelf bouwt en waarin alle delen bijdragen aan het ontstaan van deze ziel. Juist de unieke en lokale combinatie vormt de ziel van de stad. En de ziel is meer nog dan de gebouwde structuur, het eigene van iedere stad. In de chemie worden mengsels in de centrifuge gescheiden in verschillende stoffen. Zo wordt ook het stedelijke mengsel aan functies gescheiden door de kracht van het marktmechanisme. Zoals in het midden van de centrifuge een leegte ontstaat, zo ontstaat in de achterkanten van de stad stedelijke leegte. Ieder kind gedijt het best samen met andere kinderen. Ook stedelijke functies hebben baat bij elkaars nabijheid. Indien deze ander nu iedere keer een zelfde 'soortgenoot' betreft neemt de onderlinge beïnvloeding verder af. De activiteit zal verschrallen. Alleen het opnieuw mengen kan dit verschrallen tegengaan.

Juist het ontbreken van verdienpotentieel in 'de leegte van de achterkanten' biedt kans om te mengen. Door deze achterkanten te beschouwen als 'broedplaatsen' van de stad, met meerdere functies naast elkaar, beïnvloeden en versterken deze elkaar. Nieuwe combinaties ontstaan en floreren. Concreet stellen wij dan ook voor alle stegen, nissen, hoeken en daken in de Keizerstraat, Ursulastraat en Bartelsplaats te benutten om nieuwe impulsen te huisvesten. Om de waarde van dit stedelijk DNA te verbeelden ontwerpen wij een architectonische module als stralende glazen doosjes, de 'parels' van Venlo. Deze glazen containers worden in iedere nis, hoek en plat dak geplaatst. Een systeem van trappen verbindt deze plekken tot een creatief netwerk. Zo wordt in de achterkanten de ziel van de stad weer tot leven gebracht. De broedplaatsen creëren nieuwe impulsen die op den duur door de marktwerking weer over de stad worden uitgeslingerd. De leegte in het achtergebied komt weer vrij aan nieuw initiatieven. De broedplaatsen zorgen voor een levendige en zichzelf vernieuwende stad van binnen uit. De achterkanten worden het DNA van de stad en dus van Venlo!

BNA Ideeënprijsvraag 2010 1e prijs

Juryvoorzitter: Twan Beurskens, wethouder RO gemeente Venlo

Juryleden: Annette Marx, Eva Vervoort, Piet Pepels

